

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Exordium de coniugio, & continentia sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

46
BERNARDINI SCARDEONII
PATAVINI DE CASTITATE
LIBER TERTIVS.

DE CONIVGIO ET CONTINEN
TIA SACERDOTVM.

EXORDIVM.

Vpereft nobis dicendum de his,
qui facrosanctæ religioni Chri
stianæ auctorati, perpetuo coeli
batui aut uoto, aut professione sa
crorum ordinum, sua sese sponte
addixerunt: facti ex eo numero
spadonum, qui ultro seipfos cas
trauerunt propter regnum cœ
lorum. Hi sunt autem qui in Dei templo aris propius
ministrant, additi ac consecrati prorsus Deo, & cœ
lestibus misteriis mancipati: & iccirco castitas coelibatus
ultra uirtutes omnes (ut infra dicemus) his ipsis maxi
me necessaria est: quippe qui tanto perfectione uitæ pre
stare cæteris hominibus debent, quanto præstant hono
ribus. De his enim scriptum est. Estote perfecti, sicut &
pater uester cœlestis perfectus est. Quicumq; ergo ele
ctus est, ut erudiat, atque inducat cæteros ad consequen
dam perfectionem uitæ, eum iam, & perfectum esse, &
purum ab omni sorde peccati, & præsertim ab omni
libidinis labe par est. Ad hunc autem perfectionis nito
rem nihil æque facit atq; uirginitas, aut castitas coelibat
us: qua homo quis mortalis & terrenus, ita tñ propius
ad angelorum ultã accedit, ut iam nō carne, sed spiritu,
quo Deo coniungitur, uiuere uideatur: quemadmodū
& Apostolus Paulus qui dicebat. Viuo autem iam nō
ego, uiuit autem in me Christus. Nam dū partem sui,
qua terrenus est, homo despicit, & mētē, qua diuinus est

Matth. 5

Gal. 2

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

excolit, Dei ipsius similitudinem uere exprimit, & ei fir-
missimo nexu puræ, perpetuæq; charitatis astringitur.

Leui 19

De his autem ipsis dictum est. Sancti estote, quia & ego
sanctus sum dominus Deus uester. Sanctum autem dis-

Ibidē. 27.

ci solet, quicquid Deo, & sacris mysteriis dicatum est:
qua ratione & uas, & uestimētum, & ædificium, & eius-
modi dici possunt sancta, iuxta illud Moysi dictū. Quic-
quid semel cōsecratum est, sanctum sanctorum est. Sed
multo etiam magis sacerdos hoc nomine dignus est:
qui segregatus à uulgo, & a reliquis hominibus carna-
liter uiuentibus soli Deo est consecratus: atque ei extra
tumultum sæcularium curarum positus diuinis tantum
rebus, ac mysteriis inhæret. Tunc enim ueri sacerdotes
Dei sumus, quum solius templi usibus consecrati con-
tempo mundo Deo tota intentione uacamus. Hinc
dominus apostolis, atque cunctis simul sacerdotibus
apostolos ipsos officio referentibus, dixit. Ego elegi
uos de mundo: uos non estis de hoc mundo. Et enim
quandiu nos cum mundi hominibus terrena sectamur,
Adæ sequaces sumus, dum uero cum angelis cœlestia
meditamur, Christi imitatores efficimur. Nam ut apo-

Ioan. 15

stolus Paulus disserit, Primus homo de terra terrenus
fuit, secundus homo de cœlo cœlestis. Referunt siqui-

1. Cor. 15

dem in hoc mundo, alii imaginem terreni hominis: alii
uero cœlestis. Sed nemo cœlestem hanc imaginem in-

1. Tim. 2

duere recte potest, nisi prius & locum, & nomen sortia-
tur inter cœlibes: qui conuersationem suam habere dis-
cuntur in cœlis: & hi potissimum sunt sacerdotes. De
horum aut numero censentur in primis esse sacerdotes
qui uocati sunt, ut cœlestem illum hominem Christū
referant, cuius uicem in terris gerunt. Cæterum quia nō
omnes possumus omnia: nec est cuiuslibet hominis

Matth. 19

posse caste uiuere: ideo dictum est à domino. Non oēs
capiunt uerbum istud: sed qui potest capere, capiat. Nō
enim requirit Christus noster spiritalem istam perfectio-

nem promiscue ab omnibus: sed ab his duntaxat, qui
 capere, & comprehendere continentiam ualeant: ut Dei
 sacerdotes decet: qui nequaquam dare sacris assensum
 debent, nisi adesse ipsis sibi a Deo donum senserint ca-
 sitatis: quod ex eo præsertim dignosci posse uidetur,
 quum nobis firmum fuerit, & certum propositum in to-
 ta uita perpetuo continendi. Sed quoniam de hac ipsa
 re in sequenti sermone latius pertractandum est, differe-
 mus hæc interim, ne crebra repetitionem lector fastidiat
 & fatigetur prolixitate lectionis. In hoc enim tertio li-
 bro studiosissime, tuendum esse censui, uotum, ac pro-
 positum continentia clericali: quum per hæc tempora
 plerique, etiam ex nostris, de castitate male sentiant, & in
 eam falsis, atque ineptis cauillationibus frequenter insul-
 tent. Quocirca permittendum illis non fuit, ut diutius
 in sinu (ut aiunt) gaudeant suo nemine sigillatim suis ma-
 le cogitatis argutiis respondente. Hic modo candidissi-
 me lector attendas: & tantisper quæso suspendas sen-
 tentiam, quæ diu disceptamus: neque in hanc, neque in illam
 prius partem declines, quæ tu fueris ad eam, & uera, & ius-
 ta ratione pertractatus: ita ut in hoc iudicio nihil respo-
 cias præter honestatem, & æquitatem: ut æquum, & syn-
 cerum iudicem decet. Videbis sanè (ut spero) dari sa-
 cerdotibus uxores, nihil aliud esse (quicquid improbi
 quidam dicant) quæ impium, atque nefarium sacrilegium.
 Sed iam Deo duce rem ipsam aggrediamur, ut confir-
 mata ueritate, subinde istorum præcipua de ea re argu-
 menta refellamus: et ea præsertim, quæ a nonnullis uel
 maxima, atque potissima esse creduntur: ut sic firmioribus
 refutatis, sua sponte corruant leuiora. Liceat mihi
 facere, sicut periti medici consueuerunt: qui in ægrotatio-
 nibus grauioribus, in uniuersum curantes, minimis etiã
 partibus corporis, si qua sit, quæ doleat, una, eademque
 curatione medentur.